

UTTALELSE

Elektroarbeidernes Fagforening, Hordaland, Sogn og Fjordane.
Vedtatt på årsmøtet i representantskapet 20. mars 2015

NEI TIL REGJERINGENS ENDRINGER I AML – KAMPEN FORTSETTER

Den 28. januar gikk hundretusener av arbeidstakere til politisk streik mot regjeringens forslag til endringer i AML. Med det tok fagbevegelsen i bruk sitt sterkeste våpen – STREIKEVÅPENET - mot regjeringens forslag.

Dette er også et klart signal til de rødgrønne partier og regjeringens støttespillere på Stortinget om fagbevegelsen vilje til mobilisering for en Arbeidsmiljølov som sikrer trygge arbeidsforhold, familievennlig arbeidstid og et lovverk som skal motvirke økt eksponering for ulykker, redusert arbeidshelse og innflytelse over egen arbeidsplass.

Regjeringen foreslår å endre AML slik at arbeidsgiverne fritt skal kunne erstatte faste stillinger med midlertidige ansatte. Forslagene som vil svekke jobbtrygghet, arbeidshelse og innflytelse på jobben for hundretusener av arbeidstakere pakker arbeidsminister Robert Eriksson frekt nok inn i retorisk spinn og kaller det ” fra trygd til arbeid”. Ved å svekke det generelle forbudet mot midlertidige ansettelse og åpne for midlertidige ansettelse i inntil 1 år – vil kommende ansettelse bli midlertidige og mange faste stillinger vil erstattes med midlertidige.

Gjennom høringsuttalelser har tunge høringsinstanser som en samlet fagbevegelse, Arbeidstilsynet og Petroleumsstilsynet gått mot forslagene – slikt opptar ikke på regjeringen. Så klargjorde også statsråden allerede før høringsrunden at han ville forholde seg til regjeringserklæringen og ikke til høringspartene.

I dag er nær 10% av arbeidstakere midlertidig ansatt – regjeringens nye forslag åpner for ytterligere 15% i sitt forslag. Dermed legges det opp til at hver fjerde arbeidstaker kan være midlertidig ansatt.

Fra forskningshold og gjennom høringsssvarene avvises det at regjeringens frislipp av midlertidige ansettelse vil føre til flere jobber eller fungere som sysselsettingstiltak for arbeidssøkende. I kampen mot arbeidsledighet er den ubestridt mest effektive veien å gå - direkte aktive arbeidsmarkedstiltak. I så måte burde regjeringen i statsbudsjettet 2015 foreslå økning i tiltaksplasser og ikke reduksjoner – om målsetningen egentlig var å få flere i jobb. Men vi husker jo skatteletten – nær 15 milliarder – hvorav mest til de rikeste – finansiert med kutt i overføringer til de vanskeligstilte økonomisk og økte uttak fra vårt felles oljefond.

Regjeringen lykkes heller ikke denne gang å få opinionen med seg, tross dere politiske spinn om positive effekter. Regjeringens målsetning fremstår tydelig å gi arbeidsgivere mer makt og redusere kostnadene på arbeidskraft. I så måte må NHO sitt utspill om å tilbake stille forslagene om de ikke fører til økt sysselsetting - ses på som et forsøk på å komme regjeringen til unnsetning i en kritisk situasjon ved å bidra til å spre forvirring blant motstanderne av forslagene. Regjering har ingen angreknapp – ref. regjeringserklæringen.

Den generelle åpning for midlertidige ansettelse vil føre til at store grupper arbeidstakere vil tape inntekt, pensjon, etterutdanning, mulighet for lån til bolig, samt på mange måter får livet satt på vent – og det vil uvilkaarlig føre til et svekket HMS-regime gjennom at oppsigelsvern settes ut av spill- varsling om brudd på AML og regelverk begrenses av mangel på konsekvenser for jobbsituasjonen - og innebærer en sterk endring av styrkeforholdet mellom arbeidsgiver og arbeidstaker.

Fireårsregelen gjelder bare for sammenhengende tilsetning - ikke når det avtales opphold mellom flere gjentatte midlertidige ansettelse.

De samfunnsmessige konsekvenser vil være synkende produktivitet, økt arbeidslivskriminalitet og løsere tilknytning til arbeidslivet som igjen vil legge økt behov for støtte fra velferdsstaten.

Men det handler ikke bare om midlertidige ansettelse – også lengre arbeidsdager og åpning av søndag som arbeidsdag for flere.

Opparbeidede rettigheter gjennom arbeidskamp og politisk samarbeid gjennom 3-parts samarbeidet – ”den norske modellen” brytes tvert.

Fjerning av sentrale fagforeningenes innstillingsrett ved rotasjonsordninger er et direkte angrep på fagbevegelsens kollektive forhandlinger og samordning – målsetningen fremkommer tydelig – svekke det kollektive og sentrale forhandlingssystem.

For mange av våre medlemmer og tillitsvalgte som arbeider i et sterkt konkurransemarked lokalt og sentralt vil dette bety at arbeidstiden og organiseringen av denne også blir et sentralt konkurranseelement utover produktivitet, organisering og kompetanse.

I egen fagforening har vi erfaring med midlertidige ansettelse tilbake før endringene i 1994. Ca 15 % av medlemmene var midlertidig ansatte – stor grad knyttet opp til offshore/oljerelatert arbeid. Fagarbeidere ble ansatt som hjelpearbeidere og betalt hjelpearbeiderlønn til tross for at de jobbet som fagarbeidere. Reisekostnader ble tatt bort, og arbeidstidsbestemmelser ble brutt gjennom at folk ønsket/dels presset til å jobbe utover arbeidsavtalen og slik kompensere lavere lønnsbetingelser.

Stortingsflertallet ved Ap, SV og KrF gav flertall for å tette åpningen i AML for midlertidige ansettelse – og da forsvant dette like fort som det var etablert.

Nå blåser en samlet fagbevegelse til fornyet kamp mot endringene i AML – vi vil ikke ha Høyre/Frp regjeringens nye arbeidslivs modell.

Vi mobiliserte til politisk streik 28. januar – den kampen fortsetter til vi har tatt tilbake endringene som nå fremmes.

Årsmøte i Elektroarbeidernes Fagforening ber våre medlemmer følge opp denne kampen ved Kommunevalget i 2015 og Stortingsvalget i 2017.